

Adventas – susikaupimo metas laukiant Kalėdų stebuklo

Adventas (lot. adventus – atėjimas) – susikaupimo, apmąstymų, pasiruošimo Kristaus atėjimui metas, trunkantis beveik mėnesį. Jis prasideda nuo sekmdienio, artimiausio Šv. Andriejaus dienai (lapkričio 30-ajai), ir baigiasi gruodžio 25-ąją, per Kalėdas. Valdorfo mokyklose ir darželiuose Advento pradžią žymi Advento spiralė. Šios šventės metu iš eglių šakų nupinama didžiulė spiralė, o jos viduryje dega žvakė, simbolizuojanti dieviškąją šviesą. Skambant Advento giesmėms kiekvienas vaikas, nešinas žvake, įstatyta į obuolį, nueina tuo eglišakėmis apkaišytu keliu iki šviesos, užsidega nuo jos savo žvakele, ir pastato ją spiralėje, taip tarsi atirasdamas savo vietą gyvenimo kelyje.

Advento laikotarpiu gamtoje nebelieka bemaž jokių gyvybės apraiškų, užslenka tyla ir tamsa. Tačiau sakoma, kad kaip tik tuomet pati Žemė yra kaip niekad gyva. Pavasarį ir vasarą ji giliai miega ir sapnuoja nuostabų, spalvingą sapną, ir tik rudenį, kai visa ta šniokščianti gyvybės upė nusenka, gėlės nužydi, medžių lapai nubyra, motina Žemė prabunda ir, rengdamasi saulėgrįžai, sutelkia dėmesį gilyn, į savo vidų. Tad Advento spiralė simbolizuoja ėjimą gilyn į Žemės centrą, ten, kur slypi visos gyvybės ištakos.

O juk kaip tik atsigręžti į save, į savo vidų, mus ir skatina visos trys pagrindinės rudens šventės: rugsėjį, per Mykolines, Šventas Mykolas mums įkvėpia drąsos susitikti akis į akį su savo vidiniais drakonais ir juos nugalėti; lapkritį, per Žibintų

šventę, Šventas Martynas padeda atrasti mūsų vidinę šviesą ir moko užjausti kitus; na, o gruodį, Advento laiku, Švento Mikalojaus dieną, esame apdovanojami išmintimi ir gebėjimu apmąstyti praėjusių metų įvykius. Šie trys šventieji įkūnija gebėjimus veikti, jausti ir mąstyti, ir veda mus savistabos keliu, neleidžia paklysti tamsoje iki pat Kalėdų, kuomet dienos vėl pamažu pradeda šviesėti.

Vilniaus Valdorfo Žaliojoje mokykloje Švento Mikalojaus diena (gruodžio 6-oji) nėra minima, bet vaikai vis tiek savaip išgyvena šią šventę. Mat Šventas Mikalojus – Kalėdų senelio pirmtakas. Jis taip pat neša dovanas, tačiau ne tokias žemiškas, kaip Kalėdų senelis, o veikia dvasinės prigimties, pavyzdžiui, išminties, įžvalgos dorybes. Pasaulio Valdorfo mokyklose Švento Mikalojaus dieną vaikai palieka už durų po švarų batą, o kitą rytą jame randa paprastų dovanėlių – vaisių arba riešutų. Na, o Žaliojoje mokykloje Advento laikotarpiu vaikai žaidžia „slaptų draugų“ žaidimą: išsitraukia po lapelį, ant kurio užrašytas kurio nors bendraklasio vardas, ir nuo tos dienos neša savo „slaptam draugui“ dovanas. Jos nebūtinai turi būti materialios, juk geras darbas, siurprizas, pastangos kitą pradžiuoginti taip pat yra puiki dovana. Nekantriai laukdami artėjančio Kalėdų stebuklo ir, žinoma, Kalėdų senelio dovanų, šitaip jie vis primena sau ir kitiems, kad draugystė – neįkainojama dovana.

Dėkojame rėmėjams ir bičiuliams

DĖKOJAME visiems, parėmusiems mokyklą finansiškai, įvairiais dideliais ir mažais daiktais bei darbais, suteikusiems paskolas mokyklos klasių statybai. Džiaugiamės, kad galime parašyti net 75 AČIŪ, ir šis sąrašas nebaigtinis, o kai kurie AČIŪ ištariami 5-20 žmonių grupėms!

Dėkojame Birutei Nastaravičiūtei už aktyvius darbus ieškant mokyklai papildomų lėšų ir jos projektui YOU&OIL – mūsų pagrindiniam mokyklos rėmėjui.

Dėkojame už finansinę paramą: Vytautui Dastikui, Nataljai ir Olegui Repovams, Jurgitai Adomaitytei-Šimavičienei, Rimai Pozingei, Mindaugui Vidugiriui, Romui Kerui, Kęstui Stankūnui, Nerijui Baurai, Vilmai ir Andriui Simonaičiams, Darianai Taciak, Eugenijui Valantinui, Sauliui Jankevičiui, Liucijai Puidokienei, Aistei Miliukei, Dovilei ir Nodariui Turčinavičiams.

Ačiū padovanojusiems mokyklai: Nijolei Vitkauskienei, Nerijui Paluckui – už pianinus, Vilmai Dastikienei – už vašką, Raimondai Mažeikaitei – už baldus ir indus, Dariui Astratovui – už projektorių, statybines medžiagas, Gintui Kavoliūnui – už įvairių inventorių ir medžiagas, darželiui „Žemės aidas“, Kristinai Milčienei – už įrankius ir indus, Žaliajam Valdorfo darželiui – už virtuvės kombainą, Ievai Šliauderei, Margaritai Smirnovienei ir Jekaterinai Dulerain už knygas, Artūriui Petkauskui, Andriui Anusauskui, Martynui Šiaučiū-

nui, Evaldai Motiejūnui – už paramą statybinėmis medžiagomis.

Kartu buvo nuveikta didelių darbų!

Ačiū Kristinai Milčienei už profesionalias konsultacijas komunikacijos srityje, už įsiklausymą ir sukurtą identiteto ir pozicionavimo dokumentą, Santai Adomaitytei, Indrei ir Irmantui Savulioniams už dizaino darbus, Vėtrei Antanavičiūtei, Irmantui Savulioniui bei Nerijui Paluckui už nuotraukas, Jūratei Bratikienei ir Linai Gabrijolavičienei už straipsnius spaudoje ir socialiniuose tinkluose, Vilmai Kraelskaitei už tekstus, Donatui Glodeniui ir Astai Kačeniauskienei – už tekstų vertimą. Dėkui Laurai Juškauskienei už logopedės pasikaitą mokytojams. Ačiū Žymantui Morkvėnui, birželio mėnesį sužinojome, jog mokykloje kasdien vaikščiojame po Lietuvos tundrą. Ačiū visiems rengusiems, dirbusiems ir buvusiems Pavasario šventėje.

Ačiū finansininkams: Sigitai Navikienei – už apklausos idėją ir nuoseklų darbą, Sauliui Jankevičiui – už analitinius skaičiavimus, Nerijui Paluckui – už aktyvumą ieškant įvairių paskolų ir investavimo galimybių, už gautas statybines medžiagas, Marijai Pipiraitei ir Laurai Gaučytei – už konkretų paramos paieškos projektą.

Ačiū teisininkui Mariui Navikui už įvairiausias konsultacijas ir aktyvų darbą. Rekomenduojame visiems įmonę UAB „Teisė kitaip“.

Už aktyvų darbą projektavimo grupėje dėkojame Ramūnui Bučinskiui, Tomui Papreckiui, Olegui Repovui, Audriui Anusauskui, Liutaurui Nekrošiui. Ačiū Augai Stupak už išsamius statybų naujienlaiškius, skirtus Džiaugsmo klasei!

Ačiū stipriems, nagingiems vyrams už visas šių metų talkas, už pastatytas ir įrengtas klases, už naują kelią į mokyklą. Ačiū pagrindiniams mūsų statybininkams Martynui ir Ričardui Piaseckams ir mūsų kantriam architektui Gyčiui Gasparaičiui.

Ačiū darbščioms moterims už nudažytas lentas, už grožį ir tvarką klasėse bei kieme, už padovanotus rankdarbius ir dalyvavimą Kalėdų mugėse. Ačiū darbščijų rankų grupės koordinatoriui, pagrindiniam mokyklos auksarankiui Gintui Kavoliūnui!

Ačiū Tomui Misikui už futbolo vartus, Kęstui Stankūnui ir Tomui Urbanavičiui už per lietuvių sukastą mokyklos daržą, Vytautui Dastikui už suorganizuotą raketinės krosnies seminarą, Artūriui Mažeikai už šilumą ir inovatyvias idėjas statyboms, Marijonui Juškauskui už geresnį kelią į kalną. Ačiū mūsų virėjui Mantui Mozūrai už drąsą, kantrybę ir už padovanotą maistą per mokyklos renginius. Ačiū mūsų transporto direktoriui Vytui Vengrauskui už nepailstamą mokinių važiavimo administravimą, ir, be abejo, už taiklų žodį.

Ačiū. Mokyklą kuriame kartu!

Susitikimai mokyklos sklype

Teksto autorė – trečioko Tomo ir penktoko Martyno mama Vilma Kraelskaitė.

Pavasario šventė (balandis). Laukiant pavasario šventės, erdvė tvyro lengvas jaudulys. Gal net kiek sunkesnis nei lengvas. Mat tai pirmas didelis bendruomenės renginys, į kurį suplūs ne tik savi, bet ir draugai, ir giminės, tikriausiai pirmą kartą matysiantys mokyklą. Oras pasitaikė visiškai tobulas – dangus saulėtas ir su angeliškų formų debesimis. Būtent tokiu oru ir reikia lankytis Žaliojoje mokykloje! Visuose kampuose vyko veiksmas – kas pirko ar siūlė, kas drožė ginklus, kas užsimerkęs aikčiodamas kišo rankas į šlapią krakmolą, kas gynė komandos garbę futbolo aikštėje. Neradę sau vietos buvo siunčiami kuo toliau į mišką, tam buvo įrengtos net 4 orientavimosi trasos. Bet visi keliai vis tiek parvedavo į mokyklą, tik iš miško ir laukų grįžusiųjų akys labiau spindėdavo.

Statybų stovykla (birželis). Kas gyvendami ketvirtokų klasėje, kas palapinėse, gerai praleidom birželio savaitę. Pusė stovyklautojų – baltarusiai, kurie atvažiavo į Žaliąją sėmtis patirties apie netradicinę mokyklą. Važiudami čia jie vienas kitą menkai tepažinojo, tai lentų dažymas ir žvyro kasimas per dienų dienas jiems buvo puikus komandos telkimo seminaras.

Lentų dažymo terapijos klientų per visą savaitę laukė nemenki išbandymai. Kai kuriomis dienomis lydavo po 6 kartus. Vaikydavom debesis piktais žvilgsniais ir užkalbėjimais, bet kai vis tiek imdavo lašnoti, lentų krūvas reikėjo kuo skubiau dengti. Tik uždengus neretai lietus ir liaudavosi, ir kai jau išdrįsdavom atidengti, ir išsitraukdavome teptukus, pirštines, kempinėles ir dažus, vėl atplaukdavo koks tamsus debesis ir vėl imdavo lyti... Bet šiaip ne taip didžiausią krūvą lentų nudažėm rudai ir, lyg iš žemesniojo skaiestyklos

rato, buvom perkelti aukščiau – į dažytojus balta spalva. Pasirodo, fasado lentų nudažėme vienai vasarai į priekį. (Ak, tie tiekėjai!) Beata atsidūsta: „Ką, moterys, veiksime šią vasarą?..“

Be baltarusių per savaitę stovyklą ir mokyklą aplankė dar ir kiti svečiai. Vieną dieną per patį lietuvių autobusą atvažiavo būrelis mokytojų iš Panevėžio. Kitą dieną per pačią saulę su pyragais atvažiavo šventinė kolegija iš Vilniaus Valdorfo mokyklos. Dar buvo atvažiavęs didžiulis geltonas kranas, kuris užkėlė klijuotus rąstus ant statomų pastatų kraigo. Tomas ir Darius užsikorė į aukštybes laviravo, kad krovins nusileistų būtent ten, kur reikia. Ir po to jie ir kranininkas susilaukė audringų ovacijų. O po kelių dienų iš tiesų praūžė nemenka audra, rovusi palapinių kuolelius ir didžiąją dalį stovyklautojų nakčiai suginusi į namą po stogu.

Dar į svečius užsuko Manto ir Jurgos maisto furgonas „TrickTrack“ su iki šiol stovykloje neragautais skoniais. Buvo netgi šašlykų. O už kultūrinę programą užskaitom Manto valgio gaminimo šou čia pat vagonėlyje. Beje, paaiškėjo, kad ne tiek jau ir daug tų vegetarų Žaliojoje bendruomenėje... Paskutinę naktį palapinė miegančią mane pažadino garsus motoras beveik paausy. Per miegus surezgiau detektyvinę istoriją apie pavogtą iš mokyklos kiemo malkų skaldyklę. Bet pasirodė, kad tai buvo vėlyvas maisto į namus

pristatymas – ryte užtikom milžinišką puodą, pilną šiupininės sriubos nuo Jurgos ir Manto.

Stovyklos senbuvų išskirtinis bruožas – laužo kvapas, lipnumo pojūtis kūne, statybinių sėmenų aliejumi įtrintos rankos ir tamsios panagės. Kai kam tekdavo važiuoti į Vilnių, prieš tai, aišku, užsukdavo namo nusiprausti. Pasimalus karšto miesto kamščiuose, visiems taip ilgu pasidarydavo to mūsų laukinio gyvenimo stovykloje. Gerai, kad būdavo kur grįžti.

Rakinės krosnies statybos seminaras (rugpjūtis). Krosnis tokiu įspūdingu pavadinimu buvo statoma ne mažiau įspūdingai. Lietuvišką molį ir šiaudus ilgai, skirtingais ritmais trypė tuzinas estų, olando ir lietuvių kojų. Ir to mišinio rūšių buvo ne mažiau nei 5, vienoks molis pakrosniui, kitoks palei kaminą, trečioks suolo kampams. Pylė, maišė, minkė, nešė, drėbė ir po to ilgai ilgai vyriškais delnais glostė. Sako, šiluma to pečiaus – aksominė.

Užeikit pasišildyti!

Aktualu. VEIKLOS GRUPIŲ INFORMACIJA

Buveinės grupė: iki Kalėdų išlieti nauji pamatai. Norime pasidžiaugti, kad lapkričio mėnesį nepaisant lietaus ir šalčio pavyko surengti pamatų klojimo talką. Talkoje dalyvavo antrojų Gusto tėtis Andrius, Ainos tėtis Vidmantas, Ugnės tėtis Darius, Aleksandro tėtis Robertas ir Adomo tėtis Saulius. Tad jau turime paklotus būsimos klasės bei būsimos virtuvės pamatus!

Darbščių grupė: artėjant Kalėdoms, Darbščių grupės iniciatyvos mokyklai atnešė 1100 Eur. Darbščių grupės kolektyvas šį rudens toliau siuvo, mezgė, drožė įvairius žaisliukus iš natūralių medžiagų, neribojančius vaikų kūrybiškumo, taip pat darė kitokius praktiškus daiktus ir atributiką artėjančioms šventėms. Su šiais gaminiais dalyvavome net dviejose Kalėdų mu-

gėse: Vilniaus Valdorfo mokyklos bei darželio „Namelis medyje“, o juos pardavus mokykla buvo paremta 295 Eur.

Šiuo šventiniu sezonu turime dar vieną džiugią naujieną – profesionaliai atspausdintus Kalėdinius atvirukus su vaikų piešiniais. Atvirukų spaudos idėją pasiūlė mums draugiška įmonė UAB „Diagnostinės sistemos“, sumanusi šitaip šiltai pasveikinti savo klientus. Atvirukus piešti ėmėsi visų mūsų klasių mokiniai. Vaikai piešė žiemos vaizdus, o pati žiema (tarsi tuo džiaugdamasi) kaip tik tada ir atkeliavo. Iš viso pagaminta 1000 atvirukų. Šios iniciatyvos dėka mokyklai skirta 800 Eur paramos.

Ir atvirukų, ir Darbščių grupės gaminių bus galima įsigyti mokykloje vykiančių Kalėdinių renginių metu.

MOKYKLOS IDENTITETO DOKUMENTAS BEVEIK SUKURTAS

Apčiuopiamą išraišką įgavo jau kelis mėnesius vykstantys Žaliosios mokyklos identiteto darbai. Baigtas gryninti mokyklos pozicionavimas, apibrėžta Žaliosios mokyklos vardo reikšmė. Žemiau pateikiame kelias esmines išnašas. Su visu identiteto ir pozicionavimo dokumentu kviečiame susipažinti www.zaliojimokykla.lt/identitetas, o žinutė laikraštyje perteikia tik vaizdo frag-

mentą. Šis dokumentas dar bus patikslintas – šiuo metu sprendžiama dvasingumo reikšmė Mokyklos identitetui.

Užbaigus identiteto ir pozicionavimo tikslinimus, numatomi darbai su Mokyklos vertybinio pagrindo aprašu. Jame bus apibendrinta, kokios vertybės nusako mūsų kasdienį elgesį, bei kaip jos įtakoja pasirinkimus.

VILNIAUS VALDORFO

ŽALIOJI MOKYKLA

- Mums *žalumas* – tai visų pirma **ARTUMAS PRIGIMČIAI, NATŪRALUMAS**. Tai atsispindi pirmiausia per gamtą, kurios prieglobstyje Mokykla įkurta, taip pat per požiūrį į vaiko vystymąsi – tikime, kad kiekvienas žmogus eina savo kelią, ir svarbu leisti jam skleistis bei įžvelgti individualius gabumus bei savybes.
Artumo prigimčiai principu remiamės ir išlaikydami aplinką be žalingų įpročių ir virtualaus pasaulio, gilindamiesi į mus įtakojančios kultūros ištakas.
- Žalumą* suprantame ir kaip **EKOLOGIŠKĄ, SĄMONINGĄ GYVENIMO BŪDĄ** – kūno, dvasios, aplinkos, savitarpio santykių srityse. Ekologiją matome kaip vidinę būtinybę, ne madą: esame atsakingi už aplinką, o ne jos vartotojai.
- Žalumą* asocijuojame ir su **GYVYBE**: galimybe ir gebėjimu keistis, gyvenimu judesyje.

VILNIAUS VALDORFO

ŽALIOJI MOKYKLA

- Būti Mokykla mums pirmiausia reiškia, kad **CENTRE YRA VAIKAS**, jo augimas, individualumas.
- Mokykla mums reiškia **MOKYMOSI VISĄ GYVENIMĄ IDĖJĄ**. Visi čia esame vardan mokymosi – pedagogai, vaikai, tėvai.
- Esame **BENDRUOMENĖ**. Kuriname bendruomeninį santykį, ne vartojimo. Kiekvienas Bendruomenės narys prisideda prie Mokyklos vystymosi, turi galimybę įsitraukti į Mokyklos valdymą.

VILNIAUS VALDORFO ŽALIOJI MOKYKLA

- Vadovaujames **VALDORFO PEDAGOGIKA**. Remiamės jos požiūriu į vaiką ir jo poreikius skirtingais amžiaus tarpsniais, vadovaujames jos individualių pasiekimų ir raidos vertinimas.
- Nesame dogmatiški, pedagogiką interpretuojame per **ASMENINĮ SANTYKĮ**. Mokyme atsispindi ir perteikiančiojo asmenybė.

POZICIONAVIMO APIBRĖŽIMAS

VILNIAUS VALDORFO
ŽALIOJI MOKYKLA

INDIVIDUALIEMS JAUNIEMS
ŽMONĖMS

PADEDA SUTELKTI ŽVILGSNĮ Į TAI, KAS TIKRA,
SUTEIKIA GALIMYBĘ MOKYTIS BE PRIEVARTOS
IR ŽADINA MOKYMOSI VISĄ GYVENIMĄ STIMULĄ

KAS MES?

KAM VEIKIAME?

KOKIĄ VERTĘ SUTEIKIAME?

TAI TIKRA, NES MŪSŲ VAIKAI NORIAI MOKOSI BEI IŠLAIKO SAVO INDIVIDUALUMĄ.
VERTĖS PATVIRTINIMAS (PRIEŽASTIS TIKĖTI)

MIŠKE #3, 2016 12 19

Visi laikraščio numeriai internete:

www.zaliojimokykla.lt/laikrastis

Laikraščio rengėjai: Kazimiera Astratovienė, Beata Staniulienė, Kristina Milčienė, Egidijus Kabošis.
Antraštės piešinio autorė Natalia Karhu.

Jei turite pasiūlymų, idėjų ar norite įdėti skelbimą, rašykite šiuo adresu: laikrastis@zaliojimokykla.lt

Artimiausi renginiai:

- 2017 m. sausio 20 d. 18:30 Visuotinis susirinkimas.
- Klasių susitikimai ir spektakliai pažymėti kalendoriuje.
- www.zaliojimokykla.lt/kalendorius

Vilniaus Valdorfo
ŽALIOJI
MOKYKLA

Jaukių šventų Kalėdų ir linksmų Naujųjų metų! Iki susitikimų miške!